

Je mi potěšením představit vám žebříček J&T Banka Art Index, který podává zprávu o situaci na současné výtvarné scéně. Brožura, kterou právě držíte v ruce, přináší aktuální pořadí stovky nejzajímavějších českých výtvarníků narozených ve druhé polovině 20. století, kteří se v období posledních deseti let aktivně prosazovali na české a mezinárodní umělecké scéně.

J&T Banka Art Index byl vytvořen s myšlenkou představit potenciálním sběratelům a investorům, kteří zvažují nákup současného umění, známá i méně známá jména umělců, kteří v sobě mohou skrývat velký potenciál. Poválečné výtvarné umění se objevuje na aukčních seznamech stále častěji a částky, za něž se díla nakonec vydraží, začínají dosahovat zajímavých výšek. Kdo měl před lety šťastnou ruku, zhodnotil svou investici už několikanásobně.

Možnost zajímavých investic chceme nyní přinést i vám, a proto jsme ve spolupráci s uznávanými odborníky sestavili podle jasné stanovených kritérií žebříček jmen, o nichž v budoucnu možná ještě všichni uslyšíme. Samozřejmě vám nikdo nemůže slíbit, že pokud investujete do umělců na prvních místech, máte výdělek jistý. To vám ale nebudou garantovat ani investice do starožitností, nemovitostí nebo třeba komodit.

Jednu jistotu však přece jen mít můžete: Investicí podpoříte nadaného umělce v jeho dalších aktivitách.

Přejeme vám zajímavé čtení a šťastnou ruku ve výběru investic.

Štěpán Ašer
generální ředitel, J&T Banka

Unikátní J&T Banka Art Index vychází z předpokladu, že vlastní hodnotu umění nelze objektivně změřit, lze však posuzovat úspěšnost umělecké kariéry.

Jako každý index je i J&T Banka Art Index zjednodušeným popisem komplexní situace. Nelze automaticky klást rovnítko mezi umístěním v indexu a uměleckou kvalitou díla. Vysoká příčka nutně neznámá, že daný autor je významnějším umělcem než někdo, kdo se umístil níže či kdo se do první stovky vůbec nedostal. Ostatně kdyby podobný žebříček existoval za první republiky, je pravděpodobné, že například František Kupka by skončil až v jeho druhé polovině, neboť v meziválečném období stál spíše stranou výstavního provozu. Index je třeba chápat primárně jako zprávu o tom, jak je který autor na současné scéně viditelný a jak často vystavuje v renomovaných institucích. Pro člověka, který výtvarnou scénu sám podrobně nesleduje, je i to důležitou informací.

Index zohledňuje účast na výstavách a bienále, výtvarná ocenění, zastoupení galeriemi či výrazné umělecké počiny. Celkem se jedná o osm různých kategorií. Hodnoceni byli pouze autoři narození ve druhé polovině 20. století (po roce 1950). Starší generace umělců vstupovala na výtvarnou scénu ve zcela jiném kulturním a společenském kontextu a bylo by zavádějící uplatňovat na ni stejná kritéria jako na dnešní třicátníky a čtyřicátníky. Jednotlivé projekty jsou hodnoceny podle svého významu a renomé – za výstavu v respektované mezinárodní instituci získává umělec více bodů než za přehlídku svých prací někde u přátel v kavárně. Vstupní data byla čerpána z internetových databází a z webových stránek umělců a jejich galerií.

Do výsledného bodového součtu jsou započítávány pouze akce uskutečněné v posledních deseti letech. Toto časové omezení bylo zvoleno s ohledem na to, že J&T Banka Art Index je zamýšlen jako zpráva o aktuálním stavu, nikoliv jako definitivní hodnocení významu a uměleckých kvalit jednotlivých autorů. Sledované období se bude průběžně posouvat (výstavy starší deseti let se vždy škrtnou) a lze očekávat, že v důsledku toho se z roku na rok dočkáme výraznějších posunů v umístění jednotlivých umělců. Prodejní ceny, ať již dosahované na aukcích, nebo účtované při prodeji prostřednictvím galerií, nejsou sledovaným kritériem, a na finální pořadí tudíž nemají žádný vliv.

O autorech, kteří se umístili na prvních příčkách, lze říci, že patří k mezinárodně nejúspěšnějším českým umělcům. Jiří Kovanda (*1953), který získal absolutně nejvíce bodů, měl například jenom v loňském roce velké výstavy v Madridu a ve Vratislavi, je zastupován hned dvěma zahraničními galeriemi, které se každoročně účastní veletrhu Art Basel, jenž je nejvýznamnější akcí svého druhu na světě, a před sedmi lety byl vybrán na akci Documenta 12, prestižní mezinárodní výstavu současného umění, která se koná jednou za pět let v německém Kasselu a na níž se za celou její více než padesátiletou historii objevilo méně než deset českých umělců.

Řadu zahraničních úspěchů mají za sebou i umělkyně Kateřina Šedá (*1977) a Eva Koťátková (*1982),

kteří se umístily na druhé a třetí příčce. Patří ke generaci konceptuálních umělců začátku tisíciletí, jejichž tvorba reflektuje sociální obrat v umění. Zaměřují se na zkoumání vztahu jednotlivce ke strukturovanému systému a vyjadřují se prostřednictvím nejrůznějších médií, od kresby a koláže přes video, objekty a instalace až po akce. Známa je například tři roky stará akce Kateřiny Šedé pro londýnskou Tate Modern, v rámci které spolu s několika desítkami obyvatel jihomoravských Bedřichovic v centru britské metropole rekonstruovala život jejich obce. Mezi největší úspěchy Evy Koťátkové patří loňská účast na bienále v Benátkách, nejstarší a nejprestižnější přehlídce tohoto typu na světě, na kterou deset let žádný český výtvarník nebyl pozván.

Jiří Kovanda, který loni oslavil šedesáté narozeniny, je jedním z nejstarších autorů v první stovce. Téměř dvě třetiny zastoupených umělců se narodily po roce 1970 a pěti nejmladším ještě nebylo třicet let. Dva z vybraných umělců – Ján Mančuška a Vít Soukup – již bohužel nejsou mezi námi. Pokud jde o zastoupení mužů a žen, tvoří ženy necelou čtvrtinu z celkového počtu, v první desítce je nicméně jejich podíl výraznější. Z hlediska preferovaného média lze konstatovat, že nejpočetněji je zastoupena malba, které se v nějaké formě věnuje více než čtyřicet umělců z první stovky.

Svědectvím o přetrvávající nevyzrálosti českého výtvarného prostředí je, že stálou galerií, ať již českou, nebo zahraniční, má jen asi třetina umělců. Z hlediska možnosti zapojení do mezinárodního kontextu i dlouhodobého docenění umělcova díla přitom právě galerie hrají klíčovou roli. Zajímavou zprávou je rovněž vysoká úspěšnost laureátů a finalistů Ceny Jindřicha Chalupického. V první desítce se umístilo hned šest vítězů ceny a tři finalisté. V první stovce pak najdeme 48 umělců, kteří cenu získali nebo byli mezi jejími finalisty.

J&T Banka Art Index není zamýšlen jako zpráva směřující dovnitř výtvarné komunity, ale naopak ven k široké veřejnosti. Potenciálním sběratelům a investorům, kteří zvažují nákup současného umění, může pomoci v orientaci na dnešní výtvarné scéně. Zatímco v zahraničí lze s jistým zjednodušením definovat cosi jako obecný profil perspektivního mladého umělce – vystavoval v těch a těch galeriích, zúčastnil se těch a těch skupinových přehlídek –, v našem případě je to s ohledem na problematický stav centrálních galerijních institucí mnohem obtížnější. J&T Banka Art Index je pokusem, jak dát začínajícím sběratelům do ruky alespoň nějaké vodítko.

autoři J&T Banka Art Indexu

Lucie Drdová, Drdova Gallery
Ondřej Horák, Společnost Jindřicha Chalupického
Jan Skřivánek, Art+Antiques

pořadí	jméno	body	rok narození	médium
1	Kovanda Jiří	3522	1953	koncept
2	Šedá Kateřina	2712	1977	akce/koncept
3	Koťátková Eva	2241	1982	socha/koncept
4	Baladrán Zbyněk	2085	1973	koncept
5	Mančuška Ján	1945	1972	koncept
6	Kintera Krištof	1630	1973	socha
7	Lang Dominik	1459	1980	socha/koncept
8	Cenek Filip	1445	1976	video
9	Vaněk Tomáš	1419	1966	koncept
10	Othová Markéta	1407	1968	foto
11	David Jiří	1279	1956	malba/socha
12	Alt Hynek – Vajd Aleksandra	1154	1976/1971	foto
13	Bolf Josef	1107	1971	malba
14	Nálevka Jan	1091	1976	koncept
15	Brody Ondřej	1090	1980	koncept/socha
16	Kotzmannová Alena	1083	1974	foto
17	Pitín Daniel	1075	1977	malba
18	Dopitová Milena	1052	1963	socha/objekt
19	Černý David	1030	1967	socha
20	Mrkus Pavel	950	1970	video
21	Merta Jan	936	1952	malba
22	Smetana Matěj	912	1980	socha/objekt
23	Skála Jiří	890	1976	koncept
24	Svoboda Tomáš	874	1974	koncept
25	Nepraš Jakub	866	1981	video
26	Pěchouček Michal	860	1973	malba/foto
27	Thýn Jiří	832	1977	foto/koncept
28	Stratil Václav	829	1950	malba
29	Šerých Jan	825	1972	malba/koncept
30	Černický Jiří	819	1966	malba/objekt
31	Nikl Petr	796	1960	malba/akce
32	Vačkář Adam	769	1979	video
33	Scerankova Pavla	730	1980	socha/koncept
34	Gabriel Michal	722	1960	socha
35–36	Labuda Radim	718	1976	video
35–36	Róna Jaroslav	718	1957	socha/malba
37	Díaz Federico	717	1971	socha
38	Thelenová Michaela	704	1969	foto
39	Artamonov Vasil – Klyuykov Alexej	702	1980/1983	koncept
40	Klímová Barbora	695	1977	koncept
41	Škoda Michal	690	1962	koncept
42	Nikitinová Alice	683	1979	malba
43	Pfeiffer Jan	669	1984	koncept
44	Franta Jiří – Böhm David	659	1978/1982	kresba/koncept
45	Surůvka Jiří	656	1961	malba
46	Grosseová Isabela	649	1976	video/instalace
47	Chalánková Vendula	648	1981	malba/instalace
48	Kokolia Vladimír	645	1956	malba
49	Kvíčala Petr	639	1960	malba
50	Rittstein Lukáš	635	1973	socha

pořadí	jméno	body	rok narození	médium
51	Špaňhel Jakub	631	1976	malba
52	Klodová Lenka	630	1970	socha/koncept
53	Střížek Antonín	623	1959	malba
54	Bromová Veronika	619	1966	foto
55	Meduna Marek	618	1973	malba
56–57	Petrbok Jiří	615	1962	malba
56–57	Martinec Hynek	615	1980	malba
58	Dub Petr	608	1976	socha
59	Suška Čestmír	606	1952	socha
60	Jiříčka Eva	602	1979	video
61	Skála František	593	1956	socha/objekt
62	Gažiová Ladislava	590	1981	malba
63	Skrepl Vladimír	587	1955	malba
64	Valečka Jaroslav	583	1972	malba
65	Hošek Jakub	581	1979	malba
66	Hlavina Tomáš	577	1966	socha/koncept
67	Zet Martin	574	1959	akce
68	Franta Roman	571	1962	malba
69	Šimera Evžen	570	1980	malba/koncept
70	Šalanda Robert	564	1976	malba
71	Pinkava Ivan	560	1961	foto
72	Jasanský Lukáš – Polák Martin	552	1965/1966	foto/koncept
73	Ther Mark	544	1979	video
74	Typl Lubomír	537	1975	malba
75–76	Sterec Pavel	532	1985	koncept
75–76	Pode Bal	532		akce
77	Džadoň Tomáš	525	1981	socha/koncept
78	Holcová Veronika	522	1973	malba
79	Houser Milan	520	1971	malba
80	Šimlová Štěpánka	512	1966	foto
81	Hábl Patrik	489	1975	malba
82	Černý Filip	482	1975	malba
83	Baráčková Daniela	472	1981	video
84	Mainer Martin	470	1959	malba
85	Sochorová Tereza	469	1982	video
86	Salák Milan	467	1973	malba
87	Císařovský Tomáš	465	1962	malba
88	Girsa Václav	460	1969	malba
89	Vytiska Jan	459	1985	malba
90	Písařík Petr	457	1968	malba
91	Velíková Tereza	455	1979	video
92	Kowolowski František	451	1967	akce
93	Rafani	445		akce/koncept
94	Soukup Vít	440	1971	malba
95	Matoušek František	439	1967	malba
96	Alster Darina	437	1979	video/performance
97–98	Mikulicová Jitka	435	1980	malba
97–98	Fexová Patricie	435	1975	malba
99	Moravec Tomáš	427	1985	socha/koncept
100	Houdek Vladimír	415	1984	malba

Jiří Kovanda (1953) pravidelně vystavuje v prestižních světových institucích (např. Secession ve Vídni; Tate Modern v Londýně, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia v Madridu) a na zásadních uměleckých přehlídkách (bienále v São Paulu, Documenta, Art Basel). Mezinárodní zájem vzbudily jeho akce a intervence ze 70. let 20. století, které se staly součástí předních expozic mapujících umění bývalého východního bloku a zařadily ho zpět do mezinárodních souvislostí. Je zastoupen galeriemi gb agency v Paříži a Krobath ve Vídni a Berlíně.

Kateřina Šedá (1977) vystudovala Akademii výtvarných umění, získala Cenu Jindřicha Chalupického (2005). Zabývá se komunitními projekty, při kterých dochází k manipulaci skupin lidí ke kolektivní performanci. Pohybuje se jak v okolí Brna, tak v prostoru mezinárodních uměleckých institucí, jakými jsou britská Tate Modern, bienále v Benátkách, Lyonu a Berlíně nebo projekty na Manifesta či Documenta. Je zastoupena Franco Soffiantino Contemporary Art Productions.

Eva Kořátková (1982) vystudovala Akademii výtvarných umění, je laureátkou Ceny Jindřicha Chalupického (2007) a finalistkou Future Generation Art Prize (2012). V posledních letech se zúčastnila bienále v Benátkách, Liverpoolu, Lyonu nebo Sydney. Zaměřuje se na zkoumání vztahu jednotlivce ke strukturovanému systému a jeho tělesné přítomnosti ve vzorci chování. Intenzivně sleduje problémy společenské izolace. Zastoupena galeriemi Hunt Kastner Artworks v Praze a Meyer Riegger v Karlsruhe a Berlíně.

Chladnokrevné investice do nevybouřených emocí mladých umělců

Přídomek „mladý“ v řadě oborů označuje situaci, kdy stojíme na začátku možná nadějně, ale stále ještě nejisté kariéry, která bude procházet kritickou fází zrání a třibení. Sportovní komentátoři za „mladé pušky“ označují začínající útočníky, kteří svůj talent sice naznačili, ale aby byli považováni za sportovní hvězdy, musejí dobré výkony pravidelně opakovat. I mladé víno už má chuť, barvu a jiskru, ale cesta k vyzrálému archivnímu vínu je ještě dlouhá.

Podobně lze pohlížet i na díla mladých umělců. Za obrazy začínajícího Picassa se neplatily tisíce dolarů. Jejich cena se v čase dramaticky vyvíjela, jak rodák z Malagy uzrával v jednoho z nejvýraznějších malířů minulého století. Když se v roce 2010 Picassův obraz „Nahá v sochařském ateliéru“ vydražil za rekordních 106 milionů dolarů, byl to signál pro zvýšení ceny ostatních obrazů, jež původně stály stovky dolarů a nyní se jejich vyvolávací ceny pohybují v desítkách milionů dolarů. Mohou být obrazy ideální investiční nástroj? Odpověď není jednoduchá.

Prvním aspektem je vlastní investice do umění. Obrazy patří do kategorie investic alternativních, podobně jako zlato v podobě šperků a mincí, diamanty, víno nebo veteránská auta. Z hlediska standardních finančních aktiv, jako jsou akcie a dluhopisy, podléhají alternativní investice často jiným vlivům, což v konečném důsledku vede ke snižování celkového rizika. Jedním ze základních specifik uměleckých předmětů je naprostá unikátnost a nedělitelnost každého obrazu, což ztěžuje jejich hodnocení. Každé dílo tak má svou vlastní a jedinečnou cenu. Důsledek tohoto faktu je i relativně nízká likvidita, obrazy se prodávají téměř výhradně na aukcích a každé dílo potřebuje právě jednoho kupce. Jde o protiklad k tradičním finančním nástrojům, kdy jedna společnost má miliony identických akcií či dluhopisů, které lze snadno a relativně rychle prodat bez výrazných transakčních nákladů.

Z hlediska investičních strategií a očekávaných cílů by investice do umění měla plnit spíše charakter uchovatele hodnot, nikoliv nástroj zhodnocování majetku – pro tento cíl jsou vhodnější standardní finanční nástroje. Investice do umění by měla sloužit jako doplněk klasického portfolia a představovat menší část majetku, kolem 5 až 15 %.

Velmi podstatnou vlastností je ovšem estetický zážitek, který alternativní investice v podobě obrazů, šperků či veteránských aut nabízí. Dokonce by to mělo být rozhodující hledisko na samém začátku uvažování o nákupu. Pokud se nepovede investice do akcií, výsledkem může být jenom výpis s velkou nulou. Avšak v případě propadu cen obrazu vždycky zůstane dekorace bytu či domu, která může majiteli poskytovat neocenitelnou radost.

Další možností je investice do uměleckých děl zavedených a často nežijících umělců, nebo naopak nákup začínajících malířů, tedy jakýchsi „mladých pušek“ svého oboru. V prvním případě jde mnohdy o investice vysokých částek, často milionů, bez ohledu na měnu. Výhodou zavedených jmen je relativně větší likvidita a stabilita ceny. Nákup obrazu je vlastně investicí do zavedeného autorova jména.

Jiným případem je investice do začínajícího umělce, který by mohl mít šanci postupně se stát „zavedeným jménem“. Ceny děl nebývají závratné, jejich nákup si může dovést téměř každý. Odhad potenciálu budoucího slavného umělce však přináší daň v podobě rizika horší likvidity, která v případě nenalezení kupce vlastně znamená, že obraz má nulovou hodnotu. Jistou analogií ze světa financí jsou fondy rizikového kapitálu, které investují do začínajících firem, finanční hantýrkou označovaných jako start-up. Jde o investice do firem s velkým potenciálem, ale i velkým rizikem, že se projekt nepovede. Vybrat tu správnou společnost dopředu nelze, jedinou cestou tak zůstává diverzifikace, tedy rozložení celkové částky do více společností, přičemž úspěch jedné z deseti firem může snadno zaplatit celkové počáteční náklady.

Ilustrativním příkladem je příběh dvou kamarádů Billa a Paula, kteří v roce 1975 v jedné garáži města Albuquerque v Novém Mexiku založili softwarovou firmu. Po deseti letech uvedli společnost na burzu a hodnota firmy přesáhla 700 milionu dolarů. V současnosti má Microsoft hodnotu přes 300 miliard dolarů a Bill Gates spolu s Paulem Allenem patří mezi nejbohatší muže planety.

S nadsázkou lze říci, že nákup obrazu od mladého a nadějněho malíře z Malagy a investice do firmy dvou počítačových nadšenců, kteří kvůli podnikání ani nedokončili vysokou školu, byl podobný hazard. V obou případech šlo o velmi rizikovou investici, která se vyplatila tisícinásobně. Po čase se v prvním případě ti šťastní chlubil, že mají doma Picassa, druhí že jsou spolumajitelé Microsoftu.

Petr Sklenář
hlavní ekonom, J&T Banka

Art Index je dobrý marketingový argument pro vizuální umění, které je v české společnosti stále na okraji veřejného zájmu. Kritéria jeho sestavování jsou skutečně objektivní a nezpochybnitelná, ale jako u všech pokusů klasifikovat něco tak subjektivního, jako je umění, mohou být mírně zavádějící. Ze žebříčku je ale zřejmá charakteristika současné umělecké scény: Umělec není žádným osamělým introvertem – pokud má talent, příslušné instituce o něm vědí. Vystavuje, píše se o něm, dostává nabídky a ocenění.

Je otázka, jak hodnotit mimořádný umělecký počín. Rozhoduje o něm medialita díla či autora? Nemění se toto kritérium v čase? Ovšem, jisté omezení výběru dané aktuálností je zcela na místě. Z výsledku je jasné, že hodnotíme současnou situaci, kterou v kontextu světového uměleckého dění považujeme za stabilní. Index podává zřejmý důkaz o nevhodnosti stálého volání „vox populi“ po malbě: V první desítce úspěšných autorů se tímto médiem neprosadil jediný. Není to žádný manipulativní trend, ale potvrzení o proměnách současné výtvarné řeči. Také zastoupení laureátů a finalistů prestižní Ceny Jindřicha Chalupického jasně vypovídá o její kvalitě a o kompetentnosti porotců v celé její pětadvacetileté historii.

Art Index nemůže změnit podobu současné výtvarné scény, ale může zásadně změnit její reflexi českou veřejností a pomoci k celospolečenskému uznání tvůrců, kteří jsou za našimi hranicemi často úspěšnější než tady.

Lenka Lindaurová
kurátorka a kritička

Pre mňa je veľmi zaujímavý celosvetový prehľad Artist Ranking. Kvitujem, že jeho súčasťou je metodika, ktorá bola pri zostavení použitá. Je mi jasné, že takéto „ATP“ hodnotenie v oblasti umenia bude mnohým prekážať, treba si však priznať, že v umení sa točia „veľké peniaze“ a meranie kvality je nevyhnutnou súčasťou scény. Iniciatívu vnímam ako protiváhu rôznym Krištáľovým krídlam a cenám Trebbia, ktoré sú pre obe naše výtvarné scény skutočnou pohromou.

Pokiaľ ide o Cenu Jindřicha Chalupického, doteraz som ju vnímala vždy zvonku, ale práca komisie a jej závery sú pre mňa meradlom kvality a relevantnou informáciou. Patrím k novým členom poroty CJCH a výsledný rebríček moje očakávania do veľkej miery naplnil – prvých sedem mien určite. Trochu ma prekvapilo umiestnenie Mileny Dopitovej a priznávam, že niektoré mená sú pre mňa zatiaľ neznáme – takže táto práca má pre mňa aj poznávací rozmer.

Alexandra Kusá
ředitelka Slovenské národní galerie

Přiznám se, že s tímto typem hodnocení nemám zkušenost, přestože je zcela přirozené takový žebříček vytvářet. Domnívám se, že je to skvělý nástroj pro popularizaci české výtvarné scény (podobně jako třeba sto nejoblíbenějších filmů popularizuje film).

Osobně si myslím, že pro utváření takového žebříčku nestačí pouze tvrdě nastavená hodnotící kritéria, bude zapotřebí také dlouhodobé sledování.

Přes všechny předvídatelné potíže obdivuji odvahu jeho autorů. První desítka je podle mne velmi přesná, vytváří věrohodný obraz současné výtvarné scény a má, mimochodem, i jistou relevanci vzhledem k výstavnímu profilu Atria v Moravské galerii v Brně.

Jan Press
ředitel Moravské galerie v Brně

Sleduji pouze zahraniční přehledy vznikající podle prodejních cen uměleckých děl. Tento seznam mi připadá kompletnější i přesto, že nezveřejňujete, jak přesně jste při hodnocení postupovali.

Čekala jsem, že Jiří Kovanda bude vysoko, ale takovýhle náskok je neočekávaný. Zaujalo mě také nízké umístění Vladimíra Houdka.

Obecně je to zajímavý mix, baví mě si jej pročitat.

Silvie Šeborová
artalk.cz

Umělce je třeba stále hájit

Lze předpokládat, že „art index“ současných umělců, a tedy snaha ohodnotit jejich projev na aktuální výtvarné scéně, vzbudí nejrůznější reakce a otázky. A přesně to je důvod, proč se domnívám, že má takový projekt význam. Vyvolá zájem široké veřejnosti, která se s většinou jmen umělců setká poprvé (a snad zatouží poznat jejich práci), a zároveň vyprovokuje odbornou veřejnost, která se oprávněně bude ptát po způsobech a smyslu takového hodnocení. Obojí se dá očekávat – špatnou zprávou pro autory indexu by byl jedině nezáměr z obou stran.

Umělecké dílo nejlépe zhodnotíme až s časovým odstupem, tím však autoři podobných žebříčků nedisponují. Hodnocení má proto jedinou vypovídací schopnost – informuje nás o aktuálních výtvarných médiích a nabízí přehled nejzajímavějších současných umělců. Jeho platnost je časově limitovaná, což je nezbytná daň za snahu o aktuálnost. Je dobré mít to na paměti.

Vytvořit objektivní kritéria pro hodnocení umělecké práce nám trvalo přes čtyři měsíce, a kromě autorů metodiky se na celkové podobě podíleli také další spolupracovníci. Právě termín „objektivní“ se v případě hodnocení umělecké práce vždy setkává s ironickým úsměvem. Tomu rozumím, sám ho na tváři často mívám. Asi právě to pro nás byla největší výzva. Dokážeme nastavit kritéria tak, že se zcela vyhneme možnosti ovlivnit výsledek? Pro posouzení stovek umělců vznikla postupně metodika hodnocení, kterou bylo možno aplikovat na všechny umělce bez rozdílu. Tato kritéria vytvořila hlavní kostru hodnocení, do které pak byla přenášena jména téměř čtyř set hodnocených umělců. Ve finále jsme touto tabulkou nechali znovu projít prvních dvě stě jmen, abychom výsledek ověřili.

Zásadní údaje pro konečné hodnocení tvoří přehled všech (domácích i zahraničních) výstav, vyhodnocovala se účast na vrcholných uměleckých veletrzích, exkluzivní zastoupení galerií, účast na bienále nebo festivalech, umělcovy monografie, získané ceny či finálové účasti a udělovala se takzvaná „divoká karta“ za mimořádné umělecké počiny (instalace ve veřejném prostoru, autorské projekty apod.). Jednotlivá kritéria byla poté tabulkově ohodnocena, výsledný bodový součet tvoří finální přehled.

„Umělce je třeba stále hájit,“ napsal Jindřich Chalupecký. J&T Banka Art Index představuje výjimečnou zprávu o současných umělcích, které je nutné podporovat. Představit jejich jména a vzbudit zájem o jejich práci je hlavním cílem tohoto přehledu.

Ondřej Horák
člen Společnosti Jindřicha Chalupeckého

J&T Banka je generálním partnerem:

 GALERIE RUDOLFINUM

Galerie výtvarného umění Ostrava

Magnus Art

